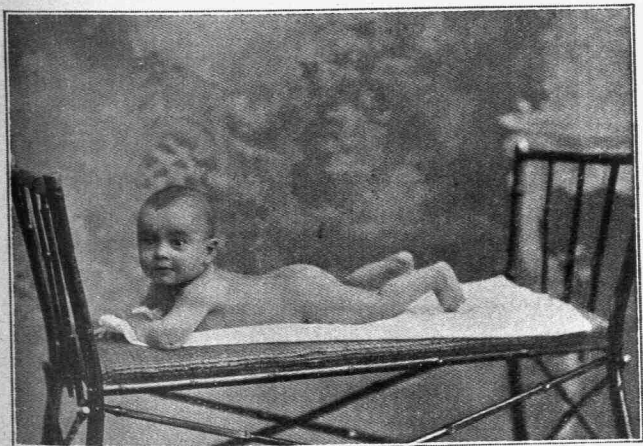

ἀνδρῶν ἐνέχων ἐν ἑαυτῷ βασιλικόν τι ἀξίωμα, ἦτο δὲ εὐρύτερος τοῦ τῆς χλαμύδος καὶ τοῦ ἱματίου, χρησιμοποιοῦμενος ἐνίοτε πρὸς κάλυψιν πολυτίμων ἐπίπλων ἢ πρὸς κόσμον θρόνου. Κυρίως ὅμως ἐφέρετο ὑπὸ γυναικῶν. Αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι ἔφερον αὐτὸν τόσῳ μακρόν, ὥστε ἐσύρετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὁ Ὅμηρος ὀνομάζει τὰς Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους, τὴν δὲ Ἑλένην τανύπεπλον. Ἐφέρετο δὲ μετὰ καὶ ἄνευ πόρπης. Ἐξ ὅλων δὲ τῶν ἀρχαίων ἱματίων ἀπῆται πολλὴν ἐπιδεξιότητα καὶ κόπον διὰ τὰ περιδλθῆναι τις αὐτὰ μὲ χάριν καὶ κομψότητα. Ἐκ τῶν προρρηθέντων λοιπὸν ἐξηγεῖται φανερώς ὅτι ἡ συνήθεια τοῦ καλύπτειν τὸ πρόσωπον ἦτο ἀρχαιοτάτη ἐλληνική, ἣν καὶ αὐτὴν μετὰ τῶν ἄλλων παρέλαβον οἱ Τούρκοι ἐκ τῶν Βυζαντινῶν, ἀδιάφορον ἂν δὲν ἔλαβον τὰς λέξεις ἢ τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων.

ΑΘ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

Ζωγραφικωτάτη στάσις νηπίου. [Φωτογρ. ἐκ τοῦ φυσικοῦ]

[Τὰ μικρὰ φωτογραφοῦνται δυσκόλως. Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν μικροῦ παιδίου ἀγαπητοῦ ἐν Ταϊγανίῳ φίλου, εἶνε τὸσον ἐκφραστικὴ καὶ χαριτωμένη, ὥστε θὰ τὴν ἐξήλεγε καὶ ὁ καλλίτερος ζωγράφος. Οἱ ἀναγνῶσται θὰ ὁμολογήσουν ὅτι σπανίως φωτογραφία νηπίου παρουσιάζει τόσῳ ἔκτακτον ἐπιτυχίαν εἰς χάριν καὶ ἐκφραστικότητα].